

צ'ארלס אולסון

'שירי מקסימוס' ושירים אחרים

מקסימוס, לעצמו

הָיָה עָלַי לְלַמֵּד אֶת הַפְּשׁוּט
בְּסוּף. שְׁנוּצָר לְשַׁעֲתִּסְבֶּכֶת.
גַּם בָּיָם הָיִיתִי אֲטִי, לְתַפֵּס, אוֹ לְחַצוֹת
רְצִיף רָטֵב.
הַיָּם, בְּסוּפוֹ שֶׁל יוֹם, לֹא הָיָה הַתְּחוּם שְׁלִי.
אֶךְ אֶפְלוּ הַתְּחוּם שְׁלִי, שָׁבוּ, נִצַּבְתִּי מִנְּכַר
כְּנֶגֶד מָה שֶׁהָיָה פֶה מִכָּר. הַתְּמַהֲמַהֲתִי,
לֹא מִסְפֵּק מִטְעוֹנוֹ שֶׁל הָאִישׁ
שֶׁהִשְׁהִיָּה שְׁכֹזָאֵת
הִיא עֲכָשׁוֹ טְבֵעָה שֶׁל
צִיָּתְנוֹת
שְׁכַלְנוּ מֵאֲחָרִים
בְּזִמְן אֲטִי
שְׁאֲנוּ גְדֵלִים הַרְבֵּה
וְשֶׁהִלְכֵד
אִינוּ נוֹדְעַ
בְּקִלוֹת.

תִּכְנֵן, הַגַּם שֶׁהַחֲדוֹת (הָאֲשִׁיּוּטָה)
כִּךְ אֲנִי מִבְּחִין אֶצֶל אֲחָרִים,
נִשְׁמַעַת פְּחוֹת הַגִּיּוֹנִית
מֵהַמְּרַחֲקִים שְׁלִי. הַרְגֵּלִים הַקְּלוֹת
מִרְאוֹת מְדֵי יוֹם

מי עושה את עסקי
העולם
ומי את עסקי הטבע
מאחר שאין לי משג
עשיתי את שניהם

ערכתי דיאלוגים
דנתי בטקסטים עתיקים
הארתי מה שיכלתי, הצעו לי
אילו תענוגות
שהוראה מאפשרת

אך הנודע?
את זה, צריך היה לתת לי,
חיים, אהבה, ומאיש אחד
העולם.

אותות.
אך בשבתי פאן
אני מביט החוצה כאיש רוח
ומים, בוחן
ומחמיץ
רציות.

מכירני את ארבע
העונות, מנין הן באות,
לאן הן הולכות. אך את צורת גבעולי
זאת לקחתי מברכתן
או מדחיתן, אותי

ויהירותי
לא פתחה
ולא גברה,
בשל ההתקשרות

.2

זֶה יֵצֵק לֹא גָמֹר
שְׁאֵנִי מְדַבֵּר עָלָיו, הַבְּקָר הַזֶּה,
עַם הַיָּם
הַנִּפְרָשׁ
מִרְגְּלֵי.

מתוך : אני, מקסימוס מגלוסטר, לך

.4

הוא אֹהֵב רַק צוּרָה
וְצוּרָה בָּאָה לְכַדֵּי
קִיּוֹם כְּאֶשֶׁר
הַדְּבָר נוֹלֵד

נוֹלֵד מִמָּדָּ, נוֹלֵד
מִטְּפִיפּוֹת חֲצִיר וְכִתְנָה,
מִמְצִיאֹת בְּרַחֲוֹב, וְצִיפִים, עֲשָׂבִים
שְׁאֵתָה אוֹסֵף, צְפוֹר שְׁלִי

מִעֲצָם שֶׁל דָּג
שֶׁל קֶשׁ, אוֹ מְרִצוֹנוֹ
שֶׁל צְבֵעַ, שֶׁל פְּעֵמוֹן
שֶׁלךָ אֶתָּה, קְרוּעַ

שירי מקסימוס. שיר 1

תמונות צבעוניות
של כל מיני המזונות: גלויות
מלכלכות
ומלים, מלים, מלים
על פני כל הדברים
אין עינים או אַזְנַיִם
לעשות את שלהן (הפל

נפּלש, גפס, חלל, כל החושים

לרבות השכל, הפועל בעל-מה
והחוש האחר
שנועד להעניק גם לארור שבארורים, או לכל אחד מאתנו, הארורים,
נחמה זו (משמנת
משככת

אפלו החשמליות

שיר.

מתוך : השבחים

היא שְׁנִשְׁרָפָה בְּלִמְעָלָה מִמְחֲצִית גּוֹפָה
דְּלָגָה מִן מְוֹת

וְהַכְּחִינָה
כִּי יִשְׁנֶן חֲמֵשׁ דְּמִיּוֹת מוֹצְקוֹת, הָאָדוֹן
(אוּ כִּף לְפָחוֹת מְדוּחַ אֲאֵטְיוֹס, בַּ-Placita)
הִסִּיק כִּי כִפַּת הַיְקוּם צְמָחָה מִן
הַדִּוְקָה־דְרוֹן

כְּאֲשֶׁר אֶלְכָסְנֶדֶר
בָּא בְּחֵלוֹם אֲנִטְיוֹכּוֹס
וְהִרְאָה לוֹ
וְעַם שַׁחַר, הָאוֹיֵב (הַגְּלָטְיִים)
נִגְפּוּ לְפָנָיו
לְפָנֵי הָאוֹת, כְּלוֹמַר

בימים האלו

אֶת מָה שֵׁיִשׁ לְךָ לוֹמַר, הוֹתֵר
אֶת הַשְּׁרָשִׁים בְּמִקּוֹמָם, תֵּן לָהֶם
לְהַשְׁתַּלְשֵׁל

וְאֶת הַלְכָלוֹךְ

רַק כְּדֵי שִׁיְהִיָּה בְרוּר
מִנִּין הֵם בְּאֵים

(בימים האלו' תורגם בשיתוף עם ערן הדס)

(מאנגלית: יהודה ויזן)